

Propozycja aktywności dla " Słoneczek" na dzień 28.04.2020 r.
Rodzice proszę przygotować: Książka s. 66- 69;

Zajęcie 1.

„Lis i lornetka”- słuchanie opowiadania Agaty Widzowskiej.

1) Przypomnienie przez dzieci, jak należy zachowywać się w lesie.

Rodzic pyta: – Dlaczego należy tak się zachowywać?

Książka (s. 66–69) Rodzic czyta a dziecko ogląda ilustracje.

Przedszkolaki bardzo lubią wycieczki. Odwiedziły już zoo, ogród botaniczny i Muzeum Lalek. Tym razem grupa Ady wybrała się do lasu na lekcję przyrody, bo nauka w terenie jest znacznie ciekawsza niż zwykłe opowieści. Dzieci koniecznie chciały obejrzeć paśniki dla zwierząt. W świecie zwierząt nastąpiło wielkie poruszenie.

– Schowajcie się! – krzyknął płochliwy zając.

– Idą tu małe człowieki!

– Nie mówi się człowieki, tylko ludzie – poprawiła go łania, spokojnie przeżuając młode pędy drzew iglastych.

– Na pewno zaatakują kijkami nasze mrowiska! – pisnęły przerażone mrówki.

– Kiedyś wielki dwunożny człowiek podeptał nasze całe królestwo!

– Pobiegnę wywęszyć, jakie mają zamiary – oznajmił lis i ruszył przed siebie, wymachując puszystą kitą.

– Boimy się hałasu – pisnęły zajączki, tuląc się do uszatej mamy.

– Tydzień temu ludzkie istoty zostawiły w lesie pełno śmieci: puszki, sreberka po czekoladzie i butelki! – krzyknął oburzony borsuk.

– Chyba nie wiedzą, że kiedy słońce rozgrzeje zbyt mocno szklaną butelkę, to może wywołać pożar lasu! – To straszne! – oburzyła się wiewiórka. – Zaraz przygotuję pociski z orzechów i będę nimi rzucać. Pac! Pac! W tej samej chwili zza drzew wyłonił się jelen i dostojnym krokiem zbliżył się do paśnika.

– Witam państwa – przywitał się. – Słyszałem, że boicie się ludzi. Powiem wam, że bać się należy myśliwych, którzy mają strzelby, ale nie ludzkich dzieci, bo one mają dobre serca. – Tiuu, tiuu! My znamy te maluchy! – odezwały się ptaki. – Zimą sypią dla nas ziarenka i szykują słoninkę w karmnikach, żebyśmy nie zamarzły z głodu. Nadbiegł zziębnięty lis i, łapiąc oddech, wysapał: – Kochani, nie ma się czego bać! Te człowieki to bardzo miłe stworzenia. – Nie mówi się człowieki, tylko ludzie – po raz drugi odezwała się łania. – No dobrze, ludzie. Duże stworzenie w spódnicy mówiło do nich „moje kochane przedszkolaki” czy jakoś tak... Urządzili sobie piknik na polanie, a potem posprząтали wszystkie śmieci. Na trawie nie został ani jeden paperek po kanapkach, ciastkach i cukierkach. Wszystkie butelki po sokach i pudełeczka po jogurtach wyrzuciły na parkingu do wielkiego kosza na śmieci.

– A nie krzyczały? – szepnęły wciąż wystraszone zajączki. – Ależ skąd! One dobrze wiedziały, że w lesie trzeba być cicho, żeby nas nie płoszyć. – O! To znaczy, że szanują nas i las – powiedziała do rytmu pani zającowa.

– Szanować las najwyższy czas! – odpowiedziały chórem zwierzęta. Tego dnia dzieci wróciły z wycieczki bardzo zadowolone. Nauczycielka pochwaliła wszystkie za to, że w lesie zachowywały się tak, jak należy: nie hałasowały, nie niszczyły mrowisk i norek, nie zrywały żadnych roślin bez zgody pani i pięknie posprzątały po zakończonym pikniku. – A może narysujecie to, co najbardziej zapamiętaliście z dzisiejszej wycieczki? Zrobimy wystawę o lesie.

– Tak! Chcemy! – Ja namaluję wiewiórkę – ucieszyła się Zuzia. – I ptaszki. – A ja narysuję mech – postanowił Jacek. Pani rozdała dzieciom kartki, kredki i farby. Sama też postanowiła

coś namalować. Powstały prawdziwe dzieła sztuki: drzewa iglaste oświetlone słońcem, wiewiórka, ślady kopytek, zielona polana i ptaszki na gałęziach. Jacek namalował czarną plamę i oznajmił wszystkim, że to jest nora niedźwiedzia. Ada narysowała lisa trzymającego w łapkach jakiś dziwny przedmiot.

– Co to jest? – zapytała Kasia. – To jest lis – odpowiedziała Ada, chociaż uznała, że bardziej przypomina psa niż lisa.

– A co on trzyma? – Lornetkę – odpowiedziała Ada. – Lornetkę? Przecież lisy nie używają lornetek – stwierdził Piotrek. – Nie widziałem tam żadnego lisa. – A ja widziałam – odparła Ada. – Cały czas nas podglądał! – Naprawdę? – Naprawdę. Ciągłe nas obserwował, a zza drzewa wystawała jego ruda kita. – To dlaczego nam nie powiedziałaś? – Nie chciałam go spłoszyć. Widocznie sprawdzał, czy umiemy się dobrze zachować w lesie. – Pewnie, że umiemy! – stwierdził Piotrek. Nauczycielka zebrała wszystkie obrazki i przyczepiła je do specjalnej tablicy. – Jaki tytuł nadamy naszej wystawie? – zapytała dzieci. Było wiele propozycji, ale najbardziej spodobał się wszystkim pomysł Ady: „Czas szanować las”. Jednak największe zdziwienie wywołał rysunek nauczycielki. – Dlaczego pani powiesiła pustą kartkę? – zdziwiły się dzieci. – Ona nie jest pusta – uśmiechnęła się tajemniczo pani. – Przecież pani nic nie narysowała... – Narysowałam w wyobraźni. Mój rysunek przedstawia leśną ciszę. Oj, nasza pani zawsze nas czymś zaskoczy!

2) Rozmowa na temat opowiadania. – Jak zwierzęta przyjęły obecność dzieci w lesie? – Dlaczego zwierzęta bały się dzieci? – Co powiedziały o dzieciach zwierzęta, które je obserwowały: jeleń, ptaki, lis? – Co zrobiły dzieci po powrocie do przedszkola? – Kogo narysowała Ada? Dlaczego? – Co narysowała pani? Co przedstawiał jej rysunek? Dzieci czytają głośno teksty umieszczone pod ilustracjami do opowiadania. Samodzielnie lub z pomocą Rodzica.

3) Nauka krótkiej rymowanki:

Lasy to płuca ziemi

i o nie dbamy.

Nie niszczymy ich,

nie śmiecimy w nich.

Tylko w ciszy patrzymy

i głęboko... oddychamy. (kilka razy powtarzamy i sprawdzamy czy dzieci zapamiętały)

Chętne przedszkolaki mogą narysować wybrane zwierzątko leśne □□□□□□(lub inne □)

Zajęcie 2.

Ćwiczenia gimnastyczne na powietrzu z wykorzystaniem drzew (przitulanie do drzewa, skłony, wymachy nóg, itp) , skakanek, piłki, skakanie w klasy itp.

Propozycja zajęć popołudniowych

1. Słoneczka, sprawdźcie swoją wiedzę na temat zachowania się w lesie

<https://learningapps.org/watch?v=p1e68jzh520>

2. Zabawa ruchowa – Ziemia, woda, powietrze. Dziecko stoi, zwrócone twarzą do rodzica.

– Na hasło: Ziemia – dotyka dłońmi podłogi, jednocześnie przykucając.

– Na hasło: Woda – chwyta się dłońmi za kolana.

– Na hasło: Powietrze – wskazuje przestrzeń nad głową.

Rodzic podaje hasła w różnej kolejności.

Udanego dnia Słoneczka !

